

ما شما را می بینیم؛ صدای تان را می شنویم؛ و با شما در همینجا می مانیم

بیانیه داکتر محمد ایویا، نماینده یونیسیف در افغانستان

بعد از گذشت یکسال، وضعیت افغانستان – که پیش از این شاهد چندین دهه ناامنی و حوادث طبیعی بوده و اکنون در سطح جهانی نیز منزوی شده – وخیم تر شده است. زلزله ها و سیلاب های اخیر، تنها تازه ترین مثال ها و ترکیبی از وحشت، چالش و ناامیدی بود که این کشور آنها را تجربه کرد.

اکنون که به واقعات سال گذشته فکر می کنم، و به چالش هایی که افغان ها (مخصوصاً اطفال و مادران) با آن روبرو بوده اند، پیام من برای شان این است: در برابر شجاعت و ایستاده گی شما تعظیم می کنیم. ما شما را می بینیم؛ صدای تان را می شنویم؛ و همینجا در کنار شما می مانیم.

نسلی از اطفال افغانستان در یک مقطع زمانی سرنوشت ساز قرار دارند؛ در حالیکه دوران طفولیت شان با محرومیت عجین گشته؛ حقوق شان به گونه روزافزونی پایمال می شود؛ و ۱۳ میلیون تن شان ضرورت به دریافت کمک و حمایت عاجل دارند.

سال گذشته در این روزها، به تعداد ۱ میلیون دختر در لیسه ها درس می خواندند، زنان کار می کردند، سیستم صحتی خدمات مورد ضرورت مردم را عرضه می کرد، شیوع امراضی مانند سرخاک و اسهال حاد آبگین کمتر بود، سیستم های خدمات آبرسانی کارآ تر بودند، اقلام غذایی ارزانتر بودند، دختران به گونه بهتری در برابر ازدواج های زیر سن محافظت می شدند و خانواده ها از توانائی بیشتری در تهیه غذا برخوردار بودند.

حالا که یکسال از آن روزها می گذرد، تصویر کاملاً متفاوتی در برابر چشمان مان قرار دارد. باوجودیکه آینده اطفال در معرض خطر است اما یونیسیف اینجا است؛ بیش از ۷۰ سال است که ما در کنار مردم افغانستان ایستاد شده ایم و همچنان ایستاده خواهیم ماند.

ما قدردان اعتمادی هستیم که جوامع بالای ما دارند و کوشش می کنیم اعتماد شان را همچنان با خود داشته باشیم؛ از طریق معرفی فعالیت های مان در ساحاتی که قبلاً ورود به آن ساحات غیر ممکن بنظر می رسید (طور مثال: فراهم آوری آب آشامیدنی و مراقبت های صحتی برای شمار بیشتری از اطفال و مادران، تداوی سوء تغذی و توزیع مساعدت های نقدی، و مشوره دهی روانی-اجتماعی و ایجاد فرصت های یادگیری برای هر طفل).

کاری است بس دشوار، اما وقتی اطفالی مانند مسکا را می بینم قوت و انرژی می گیرم.

در ماه منی گذشته، با مسکا در ولایت پکتیا ملاقات کردم. او ۱۲ سال سن دارد. دختری روشن و خوش سخن که در صنف ششم درس می خواند. مسکا به آینده ای تاریک می نگرد و مطمئن نیست که – بعد از تصمیم ماه مارچ مقامات کنونی مبنی بر عدم بازگشائی لیسه ها به روی دختران – آیا در سال تعلیمی بعدی صنفی وجود خواهد داشت تا وی و دوستانش ادامه تحصیل بدهند یا خیر؟

وقتی که از وی پرسیدم آیا پیمای برای دیگر دختران صنف ششم داری یا خیر، پاسخ داد: «همانگونه که من امیدوار هستم، لطفاً شما هم امیدوار باشید. همانگونه که من درس می خوانم، لطفاً شما هم به درس خواندن ادامه دهید. و بیائید همگی دعا کنیم که از صنف ششم بالاتر هم صنفی برای ما وجود داشته باشد.»

اینکه هر طفل باید دعا کند تا در سال ۲۰۲۲ بتواند ادامه تحصیل بدهد چیزی است که باید همه ما را به حرکت وادارد و مطمئناً باعث تحرک هر چه بیشتر دفتر یونیسیف (تیم افغانستان) می شود.

گفتنی من برای مسکا این است: ما شما را می بینیم؛ صدای تان را می شنویم؛ و من و تیم تحت رهبری من همینجا در کنار شما و میلیون ها دختری می مانیم که از حق دسترسی شان به تحصیل محروم شده اند.

یونیسیف، تلاش های بی وقفه برای تأمین حق تحصیل اطفال (مخصوصاً دختران) را متوقف نخواهد کرد زیرا اطفال حق دارند تحصیل کنند. یونیسیف امیدوار است هر طفل افغانستان (دختر و پسر) را در مکتب ببیند؛ در حال یادگیری. از آنجائیکه می بینیم تقاضاها [فریادها] در سطح ملی برای بازگشائی مکاتب – از دختران، پدران، مادران گرفته تا بزرگان قریه و رهبران دینی – به اوج خودش رسیده، بنابراین یونیسیف به فعالیت های دادخواهانه اش تا زمانی که تمام اطفال به مکاتب بازنگشته اند، ادامه خواهد داد.

بدین منظور، ما بیش از پیش به انکشاف و اجرای تمامی اجزای برنامه های مختلف مان ادامه خواهیم داد. طور مثال: از طریق فراهم سازی کمک و حمایت به ۲۴,۰۰۰ کارمند صحتی و ۲,۳۰۰ مرکز صحتی، به عرضه خدمات اولیه اجتماعی کمک می کنیم؛

از طریق تداوی ۳۰۰,۰۰۰ اطفال مبتلا به سوء تغذی حاد و افزایش دو برابری شمار مشاورین تغذی، از گسترش شیوع سوء تغذی جلوگیری می کنیم؛

از طریق عرضه آب توسط تانکر به ساحات متأثره از خشکسالی یا حوادث طبیعی و نیز ترمیم سیستم های آبرسانی و حفظ الصحه، از ابتلای اطفال به امراض گوناگون جلوگیری می کنیم؛

از طریق انتقال پول از یک میلیون تن اشخاص آسیب پذیر حمایت می کنیم؛

با استفاده از محیط دوستانه برای اطفال و مشاورین روانی-اجتماعی، به اطفال متأثره از تروما (طور مثال: زلزله اخیر) کمک می کنیم تا بهبودی حاصل کنند؛

با چاپ و پخش ۳۸ میلیون کتاب درسی، آموزش ۱,۲۰۰ معلم، و افزایش شمار صنوف آموزش مبتنی بر جامعه به ۱۷,۰۰۰ تا اخیر سال جاری به تقاضاها برای تقویت معارف پاسخ مثبت داده، ۵۰۰,۰۰۰ تن از اطفال را شامل پروسه آموزش می سازیم؛ و

اقدامات فراوان دیگر.

اما، بدون اعتماد و حمایت مردم افغانستان، نمی توانستیم هیچ کدام از اقدامات فوق را عملی بسازیم.

بنابراین، از باورمندی و اعتمادتان بالای کارمندان یونیسف، سپاسگزاریم!